

Rapport från Vänerkretsen

Vänerkretsen av Geografilärarnas förening samlas varje år till exkursion och årsmöte sista lördagen i september. Det är mycket intressanta exkursioner, kringarrangemangen är trevliga och det är roligt att träffa kollegor. Som fortbildning står exkursionerna på hög nivå. Med tanke på det ofta lite torftiga utbudet på den s.k. feriefortbildningen är det lite förvånande att inte fler deltar och »kvittar» dagar av ferietjänstgöringen.

1992 års exkursion utgick från Åmål. Vi samlades i Kristinebergsskolans personalrum. Där var kaffe, smörgåsar, bullar och äppelkaka framdukat. Redan där tog dagens ciceron Kjell Westerdahl till orda. Med hjälp av stenar ur de egna (troligen omfattande) samlingarna, förklarade han vad vi skulle få se under dagen.

Därefter for vi ut i naturen. Vid Vänerstranden såg vi urgamla vulkaniter och livslevande huggormar. Sen fortsatte vi

på vackra vägar in i landskapet. Via Tössestugan kom vi till Edsleskog.

Efter att vi studerat bergarterna vid olika vägskärningar kom vi till de mäktiga drumlinerna vid Linhöjden. Från den högsta punkten vid Linhöjden ser man Kinnekulle i siktigt väder men vi fick denna disiga dag nöja oss med de spegelblanka kvartsithällar som inlandsisen slapat fram. Kvarsit är Dalslands landskapssten. Den bryts och används industriellt för sin värmehärdighets skull.

Under dagen hann vi med en resa genom årmiljarderna; från Vänerkustens urgamla vulkaniter till lianeskiffern som är den yngsta bergarten i den s.k. Dalslandsgruppen. Det var en mycket intressant resa. Kjell Westerdahl var en utmärkt guide och Åmållslärarna hade ordnat det mycket trevligt för oss.

Nästa år inbjuder Munkfors sista lördagen i september. Vi ses då!

Ann Engström-Åberg